Διήγηση για τους Ίβηρες

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: http://www.saint.gr/2664/saint.aspx για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 29/9/2018 10:42:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 10/11/2026 06:37:21

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 27 Οκτωβρίου εκάστου έτους.

Ημ/νια Βίου: 29/9/2018 10:42:00 μμ

Βιογραφία

Έργον μέγιστον ειργάσω σεμνή γύναι,
Επιστρέφεις γαρ έθνος Ιβήρων όλον.

Πρόκειται για μια ευσεβέστατη ασκήτρια γυναίκα, που έζησε την εποχή του Μεγάλου Κωνσταντίνου και συνελήφθη αιχμάλωτη από τους Ίβηρες. Εκεί χάρη του πνευματικού της αγώνα, θεράπευσε με τη χάρη του Θεού διάφορους ασθενείς, μεταξύ δε αυτών και την βασίλισσα της χώρας αυτής και έτσι κατάφερε να εκχριστιανίσει όλους τους Ίβηρες.

Γράφει ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης στον συναξαριστή του:

«Εις τας ημέρας του βασιλέως Κωνσταντίνου του Μεγάλου εν έτει τλβ΄ [332], εστάθη μία γυνή ευσεβής, η οποία ήτον γυμνασμένη άκρως την ασκητικήν πολιτείαν. Όθεν και μόλον οπού εσκλαβώθη από τους Ίβηρας, ήτοι τους Γκιουρτζίδας, πάλιν και εκεί εμεταχειρίζετο η μακαρία τους ιδίους αγώνας της ασκήσεως. Και επειδή οι Γκιουρτζίδες είναι υστερημένοι από την ιατρικήν τέχνην, διά τούτο, όταν τύχη να ασθενήσουν, συνειθίζουν να πηγαίνουν ένας εις τον άλλον, ζητούντες να μάθουν τον τρόπον της ιατρείας της ασθενείας των από εκείνους, οπού με την πείραν εδοκίμασαν εκείνην την ασθένειαν. Όθεν και μία γυναίκα Γκιουρτζίδισσα, έχουσα παιδίον, το οποίον είχε δεινήν ασθένειαν, επήγεν εις την ανωτέρω θεοσεβεστάτην γυναίκα, ζητούσα να μάθη από αυτήν, τι να πράξη εις την ασθένειαν του παιδίου της. Εκείνη δε, πέρνουσα το παιδίον, και βαλούσα τούτο επάνω εις κλίνην, παρεκάλεσε τον Κύριον να το ιατρεύση. Όθεν ο τα κρυπτά των καρδιών γνωρίζων Κύριος, χωρίς να αργοπορήση, εχάρισε την υγείαν εις το παιδίον. Εκ της αιτίας λοιπόν ταύτης, η θαυμασία εκείνη γυνή, έγινε τόσον περίφημος, ώστε οπού έφθασεν η φήμη της, έως και εις τα αυτία της γυναικός του εκείσε βασιλέως. Η οποία ευθύς επρόσταξε να έλθη η αιχμάλωτος εις αυτήν. Επειδή και έπασχεν από πάθος χαλεπόν και δυσίατον. Η δε ταπεινόφρων γυνή, εις τούτο δεν επείθετο, κρίνουσα τον εαυτόν της ανάξιον, διά να υπάγη μία σκλάβα εις την βασίλισσαν. Αλλ' η βασίλισσα, ως ουδέν νομίσασα το ύψος της βασιλείας, επήγε μόνη της εις την σκλάβαν. Εκείνη δε βαλούσα την βασίλισσαν να πλαγιάση επάνω εις την κλίνην της, οπού και το παιδίον επλαγίασεν, επρόσφερεν εις αυτήν την ιεράν προσευχήν, ιατρικόν του πάθους ταχύτατον. Ελευθερωθείσα λοιπόν η βασίλισσα από το πάθος, έδιδεν εις την σκλάβαν χρυσάφι, ασήμι, ρούχα πολύτιμα, και άλλα πολλά, όσα είναι αποτελέσματα φιλοτιμίας βασιλικής. Ίνα διά τούτων ανταμείψη αυτήν, ήτις τόσον ογλίγωρα εδίωξε το πάθος της. Αλλ' η θεία εκείνη και ευσεβεστάτη γυνή, έλεγεν εις την βασίλισσαν, ότι δεν χρειάζεται ταύτα. Μισθόν δε και πληρωμήν μεγάλην της ιατρείας νομίζει, το να γνωρίση εκείνη την εις Χριστόν πίστιν και ευσέβειαν. Και το να κτίση Ναόν εις το όνομα του Χριστού, ο οποίος από το πάθος την ηλευθέρωσεν.

Η δε βασίλισσα ταύτα ακούσασα, επήγεν εις τα βασίλεια. Και τον μεν άνδρα της βασιλέα, έκαμε να εκπλαγή, διά την παράδοξον ιατρείαν του πάθους της. Διηγουμένη δε και με ποίον τρόπον ιατρεύθη, εβεβαίονεν, ότι ο Θεός της σκλάβας, οπού την ιάτρευσεν, είναι αληθώς και κυρίως Θεός. Έλεγε δε προς τούτοις, ότι είναι πρέπον να κτίσουν και Ναόν εις το όνομά του. Και ότι όλον το έθνος των Γκιουρτζίδων πρέπει να επιστραφή εις την του τοιούτου Θεού λατρείαν και πίστιν. Ο δε βασιλεύς, την μεν ιατρείαν της γυναικός του, εθαύμαζε και επαινούσε. Ναόν δε να κτίση, δεν ήθελεν. Αφ' ου δε επέρασεν ολίγος καιρός, ευγήκεν εις το κυνήγι ο βασιλεύς. Και οι μεν άλλοι οι μετ' αυτού, εκυνήγουν ανεμποδίστως. Ο δε βασιλεύς, μόνος μείνας οπίσω από τους άλλους, εκρατήθη από αορασίαν. Και πού να υπάγη δεν ήξευρεν. Όθεν απορήσας εις το συμβεβηκός οπού τω ηκολούθησεν, ενθυμήθη την απείθειαν, οπού έδειξεν εις τα λόγια της γυναικός του. Και λοιπόν επικαλεσθείς εις βοήθειαν τον Θεόν της σκλάβας γυναικός, ηλευθερώθη από το σκότος και την αορασίαν. Έπειτα πηγαίνωντας μόνος εις την ευσεβεστάτην σκλάβαν, παρεκάλει αυτήν διά να τω δείξη εις ποίον σχήμα να κτίση τον Ναόν. Και η μεν γυνή, εσχημάτιζε τον Ναόν. Οι δε τεχνίται του βασιλέως, έκτιζον αυτόν.

Αφ' ου δε έλαβε τέλος ο Ναός, και ήτον χρεία να εγκαινιάση αυτόν Αρχιερεύς, ευρήκε και τούτου την ευκολίαν η θαυμασία εκείνη γυνή. Διότι αύτη εκατάπεισε τον βασιλέα της Ιβηρίας να γράψη προς τον βασιλέα Ρωμαίων, και να ζητήση να σταλθή από εκεί διδάσκαλος της ευσεβείας. Τότε δε ήτον βασιλεύς Ρωμαίων ο Μέγας Κωνσταντίνος, καθώς προείπομεν. Ο οποίος μαθών την αιτίαν της αιτήσεως, ευχαρίστησε τον Θεόν. Και υποδεξάμενος φιλοφρόνως τους απεσταλμένους πρεσβευτάς, έστειλεν εις Ιβηρίαν ένα Αρχιερέα στολισμένον με πίστιν και σύνεσιν, και με πολιτείαν ενάρετον, ομού και δώρα πολλά, διά να γένη κήρυξ και διδάσκαλος της θεογνωσίας εις το έθνος εκείνο. Ούτος λοιπόν πηγαίνωντας εκεί, με θαύματα και διδασκαλίας ετράβιξεν εις την πίστιν του Χριστού όλους τους ανθρώπους, και εβάπτισεν αυτούς. Και κτίσας εις διάφορα μέρη ιερούς Ναούς, και χειροτονήσας Ιερείς, επίστρεψεν εις θεογνωσίαν όλον το έθνος των Ιβήρων. Και ούτως απήλθε προς Κύριον. Τοιούτος εστάθη ο τρόπος της των Ιβήρων του Θεού επιγνώσεως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σημείωσαι, ότι τούτο το διήγημα ιστορεί ο Κύρου Θεοδώρητος, βιβλίω πρώτω, κεφαλ. εικοστώ τρίτω, της Εκκλησιαστικής Ιστορίας.

Σημειούμεν ενταύθα χάριν των φιλολόγων, ότι πολλά έθνη επίστευσαν εις τον Χριστόν, όχι μόνον διατί έβλεπον θαύματα γινόμενα διά του ονόματος του Χριστού υπό διαφόρων αγίων ανδρών. Αλλά και διατί έβλεπον το γένος των Χριστιανών δεδοξασμένον και έντιμον με βασιλείαν και με βασιλείς Ορθοδόξους και αυτοκράτορας. Έτζι λόγου χάριν οι ανωτέρω Ίβηρες επίστευσαν εις τον Χριστόν εν τοις χρόνοις του Μεγάλου Κωνσταντίνου. Διά μέσου δε των Ιβήρων επίστευσαν εις τον Χριστόν οι Αρμένιοι. Και πάλιν διά των Αρμενίων, επίστευσαν οι Πέρσαι εις τον Χριστόν εν τοις αυτοίς χρόνοις του Κωνσταντίνου. Ομοίως επί του αυτού Κωνσταντίνου επίστευσαν οι Ινδοί διά μέσου Φρουμεντίου Αλεξανδρέως, όστις εορτάζεται κατά την τριακοστήν Νοεμβρίου και όρα εκεί. Ομοίως όρα και σελ. 343 του α΄ τόμου της Εκκλησιαστικής Ιστορίας του Μελετίου.

Επί δε του βασιλέως Ιουστινιανού εν έτει φμς΄ [546], επίστευσαν εις τον Χριστόν οι εν τω Ίστρω ποταμώ κατοικούντες Έλουροι, και οι εν τω Τάναϊ ποταμώ κατοικούντες Αβασγοί. Ομοίως και οι Αξουμίται, και άλλοι πολλοί. (Όρα τόμ. β΄ της Εκκλησιαστικής Ιστορίας, σελ. 89, 90, του Μελετίου.) Επί του βασιλέως Μιχαήλ του υιού Θεοδώρας, του εν έτει ωμβ΄ [842] βασιλεύσαντος, επίστευσαν εις τον Χριστόν το έθνος των Βουλγάρων, Σέρβων (οίτινες και Τριβαλοί ονομάζονται), Ποέμων, και Σλαβούνων. Επί του βασιλέως Κωνσταντίνου του υιού Λέοντος του Σοφού, του καλουμένου Πορφυρογεννήτου, του εν έτει ϡιβ΄, ήτοι 912, βασιλεύσαντος, επίστευσαν εις τον Χριστόν οι Ούγγροι. (Όρα τόμ. β΄ της Εκκλησιαστικής Ιστορίας του Μελετίου, σελ. 354.)

Επί δε Βασιλείου του Μακεδόνος, του εν έτει ωξζ΄ [867] βασιλεύσαντος, επίστευσαν οι Ρώσσοι εις τον Χριστόν, διά των διδασκάλων, τους οποίους απέστειλεν Ιγνάτιος ο Κωνσταντινουπόλεως, και πάλιν επίστρεψαν εις την πάτριον αυτών θρησκείαν. Έως οπού ο δουξ αυτών Βλοδομίρος, λαβών εις γυναίκα Άνναν την αδελφήν Βασιλείου του Πορφυρογεννήτου, του υιού Ρωμανού του νεωτέρου, εκατηχήθη παρ' αυτής, και εβαπτίσθη εν έτει 987, ή 990, και κατ' ολίγον εβαπτίσθη και όλον το έθνος, κατά τον Μοσσέμιον (Εκκλησιαστ. Ιστορ., Εκατονταετηρίδος 9, μέρ. 1, κεφ. 1) και τον Λάμπιον τους νεωτέρους (Εκκλησιαστ. Ιστορ., βιβλ. 2, κεφ. 8). Εις όλα δε τα ανωτέρω επιστραφέντα έθνη εις θεογνωσίαν, έλαβον πρόνοιαν οι ρηθέντες βασιλείς να αποστείλουν ιερείς και κληρικούς διά να τα κατηχήσουν, να τα βαπτίσουν, και να τα διδάξουν την Ορθοδοξίαν».

Σχετικές συνδέσεις

1. Άγιος Φρουμέντιος αρχιεπίσκοπος Αβησσυνίας

Παραπομπές

1. ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ - ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΟ INTERNET
2. Αγίου Νικοδήμου Αγιορείτου Συναξαριστής των δώδεκα μηνών του ενιαυτού
3. www.synaxarion.gr